

СВОБОДА

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & Holidays (Saturday & Sunday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — Authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

3 українського становища

Не легко підходити до В'єтнамської проблеми, до В'єтнамської війни і договору про замирення з українського становища, це підпадає під вплив американських та міжнародних коментарів. Принципово, найважливіші центральні представництва військ українців солідаризувалися із збройною інтервенцією Америки у В'єтнам, солідаризувалися з її становищем, що у Південному В'єтнамі не було "громадянської війни", а була збройна агресія північно-в'єтнамських комуністів, які під патріотичним гаслом об'єднання країни втручалися гін до накиненим обом частинам В'єтнаму свого диктаторського однопартійного панування.

Кремлівська верхівка та компартія ССРСР і підпорядковані їм історичні в ССРСР не визнають, що червона армія вела агресивну, імперіалістичну війну проти національних держав, які створилися після упадку царату, а розвинули теорію про "громадянську війну" в Україні, над Балтикою і на Кавказі. Тому українське суспільство було проти всіх тих, які вимагали миру за всяку ціну у В'єтнамі, бо це йшло по лінії вимог комуністичної агресії, схвалювало ту агресію і пропагувало ізоляціонізм Америки, шкідливий з погляду інтересів Америки так, як і української визвольної політики.

Українці не погоджувалися з американською воєнною стратегією і тактикою, яка одверто заповідала, що Америка не вступатиме військом до Північного В'єтнаму, не думас змінювати комуністичний режим і тим самим давала почуття певності комуністам. Українці не погоджувалися з керівництвом і знізгаватим способом ведення війни, який не дозволяв виграти її. Однак, треба знати, що коли В'єтнамська війна зайшла в безглядний сідлий кут, то єдиноправильною стала політика, наставлена на "в'єтнамізацію" війни і на компромісовий, мир з честю. Той компроміс досягнуто. Але він дуже дивний, дуже "крихітливий", як заявив сам Річард Ніксон, а тому й непереможливий. Українці мають найстаріший, найдовший і найболючіший досвід у тому, що значить покладатися на добру волю комуністів і їх лояльність супроти контрагента. "Етикет" комуністів дозволяв їм ламати кожний договір і кожне приречення, якщо це їм вигідно і корисно.

Тому треба прислухатися до погляду всіх тих, які передбачають, що Південний В'єтнам, Лос, Камбоджа і весь Південь Азії це мають перед собою дуже важкі часи. Очевидно, переміря у В'єтнамі не було б, якби не було натиску на Північний В'єтнам від Москви і Пекіну. Тут знову зв'язок В'єтнамської проблеми з Україною. Бо Москва не переміряла б ревізії свого становища супроти В'єтнамської війни, до якої вона підготувала Північний В'єтнам і яку підтримувала, як великий клопіт Америки, — коли б не змінювалася ситуація; у закордонній політиці прийшов гострий конфлікт з Пекіном, у внутрішній — господарська криза і шораз виразніший рух спротиву серед уярмлених народів. Первісна суперечка з Пекіном за чистоту комуністичної доктрини перетворилася на потенційну загрозу воєнного зудару, — хронічна криза союзу економіки перейшла в загрозу голоду та його похмурих політичних наслідків, а підірваний дисидентський рух став смертельною потенційною загрозою у випадку кризи чи то у конфлікті з Китаєм, чи у зв'язку з харчовою катастрофою. Тому треба було Москві миритися з Американою, треба було купувати в неї збіжжя, заповнювати собі "спину" від Заходу і, незручно стало далі нацьковувати Північний В'єтнам проти Америки та дразнити її масовими доставками зброї в в'єтнамський комунізм.

Але ситуація може змінитися, можуть настати нові умовини, в яких доморослі комуністи в різних країнах азійського Півдня знайдуть нову активну підтримку від тих комуністичних потуг, без підтримки яких не могли б виграти проти місцевих військових правлінь. Це ще один доказ, як тісно пов'язані всі події в світі, як вони сплетені в один вузол, без уваги на віддалі. Це вже неперорна істина української політичної думки, що майбутнє України залежить в першу чергу від сили українського народу, від глибини його державницької свідомості, від волі й рішучості боротися за свою волю, незалежність від жертв, що їх така боротьба вимагає. Але ж визволення народів з-під окупації чужих держав у світовій історії завжди проходило у сприятливій міжнародній кон'юнктурі. Нині міжнародні відносини некорисні для української визвольної політики. Але так само, як змінені кон'юнктура допомогла Генрі Кісінджеру добитися у Парижі хоч би й дрявоного, компромісового, "миру з честю", так само й кон'юнктура може змінитися і напевне зміниться у користь України. Українці не хочуть будь-якої війни, та це й в атомовій добі, але вони проти паффізму, проти миру за всяку ціну, який сприяє пануванню комунізму.

ССРСР — "СВІТОВА ПОТУГА ЗІ СЛАБИМИ МІСЦЯМИ"

У той час, коли американська преса, пишучи з приводу 50-річчя ССРСР, обмежилася інформаційними та досить загальними коментарями, європейські газети звернули багато уваги на засадничі питання совєтської дійсності, в першій мірі на совєтську національну політику. Як відомо, виступаючи на "уроцісто зібранні" для відзначення 50-річчя ССРСР, Л. Брежнєв заявив, що в ССРСР "національні питання в тому вигляді, в якому воно доталося нам від минулого, розв'язані повністю, розв'язані остаточно і безповоротно". Такі відомі західноєвропейські газети, як англійський "Економіст" та німецький "Цайтунг", "Шпигель" та "Нос Рур Цайтунг", опублікували матеріали, які доказують, що хоч від часу утворення ССРСР проминуло 50 років, як на початку, так і тепер національні питання не тільки не розв'язані, а становлять найбільшу загрозу для майбутнього совєтської російської імперії.

"Неподатливі не-росіяни"

Під таким заголовком опублікував статтю "Економіст" з 23 грудня 1972 р. відзначаючи 50-річчя ССРСР. В оцінці газети, "пораз бійший неспокій між не-російським населенням країни вказує на те, що її національні проблеми далі до розв'язки, і що ситуація може погіршитися". У статті подається дані про національний склад ССРСР і про те, як був він створений. Не зважаючи на всі постанови совєтської конституції, "федеральна структура, як і вся формальна політична структура в Совєтському Союзі, — пише "Економіст", — є вельетською показовою вітринною. Політичні постанови приймаються лідерами в Москві без ніякого відклику до цих федеральних інститутів. Можна без ніякого перебільшення сказати, що окружна рада в Британії має більше реальної автономії, як нібито суверенні совєтські республіки".

За словами газети, "упертість і ріст націоналістичного двадцятилітнього руху між не-росіянами С о в стького Союзу показують, що Ленін та інші марксистські пророки помилилися, коли проорокували, що національні почування зникнуть під комунізмом... Які причини не були б, немає сумніву в тому, що не-російський націоналізм порушиться по цілому Совєтському Союзу. Він не конечно спрямований проти росіян як народу; фактично для боротьби не-росіян за національні права немає підтримки деяких російських дисидентів. Такі люди як професор Сахаров і генерал Григоренко постійно заступаються за права не-російських національностей, зокрема татар, живі в Україні".

Коли ж ідеться про те, де

цей націоналізм найсильніший, то "Економіст" вказує на Україну, яка має "найбільше не-російське населення в Совєтському Союзі" — понад 40 мільйонів — і є найважливішим осередком націоналістичної пропаганди, яка випливає зі страху перед асиміляцією". Далі "Економіст" інформує про арешти та переслідування в Україні і висловлює здогади, що усунення Петра Шелестя треба оцінювати "як кару за його нещадні у поборюванні націоналістичної агітації". Крім того в статті наводяться національні аспірації інших націй в ССРСР з підкресленням, що "неспокій між не-росіянами створює справжню кризу... Думка, що Китай може інтригувати з незадоволеними націоналістами в Україні, виразно тривожить совєтський режим. Але його турботи мусять стосуватися в найбільшій мірі центральні азійські республіки — Казахстану, Таджикистану, Киргизії".

"Кляпоть наперу"

Так оцінює совєтську конституцію німецький популярний тижневик "Шпигель" у числі з 1-го січня 1973 р. Правдоподібно це найгостріша, а одночасно найважливіша оцінка совєтського конституційного феномену. За словами газети, совєтські лідери, які недавно відзначали 50-річчя утворення ССРСР, "управляють імперією, якій накріпче відповідає державно-правне окреслення, що його дав Гегель пізній "Священний Римський Імперії": "Чудовище".

Формально ССРСР — це федеральна держава, що складається з 15-ох союзних республік (з 20 автономних республік, 8 автономних областей і 10 національних країв), але насправді це уніфікована держава; її часто ідентифікують з "Росією", хоч у ній живе 121 неросійська національність, які заселяють одну третину загальної території. Ця багатонаціональна держава є під пануванням росіян, які раз-у-раз підкреслюють автономію її складових частин, при чому вказують на те, що у кожного совєтського громадянина в особистому паспорті зазначено, чи він є росіянин, українець чи узбек".

Формально, сказано далі в газеті, кожна республіка має свій уряд; верховна рада, партія і т. д., але заступником прем'єра республіки звичайно "є росіянин, який має нагляд над усією персо-

нальною політикою, Російські спеціалісти займають ключові позиції. Армія і поліція в російських руках, господарство контролюється з Москви. Кожна союзна республіка має власну партію, але заступником лідера партії майже завжди є росіянин. Дивний викидок: найбільша складовка держава, Російська Соціалістична Федеративна Совєтська Республіка (РСФСР) не має власної партії; партія в РСФСР ідентифікована з загальною партією. В ЦК завжди російська більшість. Навіть у Раді Національностей, своєрідному союзному парламенту, РСФСР має більшість. В 1923 р. пропозицію прем'єра України Христ. Раківського, щоб ні одна з союзних країн не мала більше як дві п'ятих представників (як в німецькій конституції з 1871 р.), відкинув Сталін. Росіяни є в переважній більшості серед союзних міністрів. На 400 совєтських міністрів від 1917 р. було всього 8 азійців, а на 64 членів Політбюро було тільки двоє азійців (тепер є один азійць на всіх 15 — казах Кунаєв)...

Нова союзна держава хоч і дістала назву ССРСР, однак, на практиці Сталін подбав про відновлення російської імперії в границях 1914 року і про перевагу росіян в межах Союзу. В політику ССРСР зобов'язує російська мова, як мова спілкування і як мова командування в армії. Тюркським народам Центральної Азії дано для їхніх мов кирилицю. Закавказьку федерацію і Туркестан поділено на 8 республік, щоб можна було легше їх контролювати. Сталін обурювався русифікацією фактом, що росіяни становлять більшість серед населення ССРСР. Але російська більшість малі з поширенням ССРСР".

В оцінці німецького тижневика на майбутнє ССРСР вирішальний вплив матимуть зміни в кількості населення і зріст питомої ваги не-російських національностей, які внаслідок російської панування не можуть нормально розвиватися. Наприклад, "українець", пише газета, — виражували, що їхній край має всі ресурси для побудови індустріальної держави величчю Франції, коли б тільки Україна була незалежною".

Щоб краще наслідати дійсність в ССРСР, газета інформує про дисидентський рух в окремих його республіках, вказуючи на те, що за останній рік на просторах усього ССРСР велася посиленна пропагандна кампанія проти сепаратизму. Газета закінчує заявою, що Брежнєв здає собі справу з загрозою тих відсередних тенденцій, і тому пропонує розв'язку у формі "совєтського народу", як "нової історичної спільності людей".

Зовнішня сила і внутрішня слабкість ССРСР

На цю тему пишуть німецькі автори Андреас Когль (Закінчення на стор. 8-й)

Василь Маркус

УКРАЇНСЬКИЙ РИМ — РОКУ БОЖОГО 1972-ГО

(3)

Зокрема викладено багато праці у впорядкування Музею, який міститиме в будинку при парафіяльній церкві св. Сергія і Варка. Тут багато безплатної праці вклада пані, які прибули з Америки, щоб впорядкувати і відповідно влаштувати музейні експонати. Тепер уже музей відкритий для відвідувачів, хоч багато чого треба б зробити так для впорядкування нових надходжень до Музею, як і для відповідного за консервування деяких старих об'єктів.

Житво велике, а женців мало

Велике діло розпочав наш Блаженніший Первоієрарх у Римі. Його ініціатива і створені ним установи є радше на скелю державного народу, а не розсипаних по світі емігрантів. Але це все дуже потрібне, бо воно має днає і дає запоруку кращого майбутнього для всієї нації.

Всі згадані поблизо заході потребують не лише фондів, що справа питання фінансування Верховно-Архiepіскопських установ повинна бути розв'язана доцільніше і з участю ієрархії та організованого мирянського чинника. Та насамперед потрібно рук до праці, потрібно людей для засвоєння Верховним Архiepіскопським установ — студентів до університету, кандидатів на священний стан, а також до відновлення ним Уставу Студитів, студентів Літніх Курсів, працівників музею, бібліотеки тощо.

Верховний Архiepіскоп не може дозволити собі на чисельній і оплачуваній персонал на зразок західних інститутів. Розраховує він на добровільну працю тих ідейних осіб, які розуміють потребу нашої Церкви і свій вільний час бажають безітересно присвятити тій великій праці, яка ведеться в Римі.

Не можемо сказати, що такий підхід нездійснений. Навпаки, є багато людей, що приїжджають і присвячують свій час для праці у згаданих установах. Цього року п'ять панів, в тому числі із високими фаховими знаннями, довгий час працювали в музеї. Влітку кілька студенток працювали два місяці в бібліотеці. Приїжджають різні особи також на короткий час, щоб зробити для Верховного одну чи другу справу. Можливо, що на довшу мету це не може бути розв'язкою і потрібно більше постійного персоналу. Наші Владика, священики і мирянські організації повинні пам'ятати, що дія створених тут установ залежить від них, їх сприяння та головна від того, скільки тут буде ідейних умів та працюючих рук.

Інші українські католицькі установи в Римі

Образ був би неповним, якби ми не згадали й інші

українські католицькі установи в Римі, які хоч не є під безпосереднім керуванням Верховного Архiepіскопа, проте деякі з них близько з ним співпрацюють.

В Римі існує під проводом Отців Василія Велика Семінарія, Колегія св. Йосафа та, яка має коло 25 студентів. Недалеко Українського Католицького Університету діє Мала Семінарія, яку провадить Отці Салезіяни і яка в 1972/73 шкільному році нараховує понад 90 учнів. Це — наші цінні духовні заклади і, як відомо, вони є колочкою в оці московських чинників, які у розмовах з Ватиканом називають їх "націоналістичними установами".

Так само діють в Римі дві радіопрограми — релігійна через Ватиканське радіо (щоденні пересилання та недільні Святі Літургії) і українська секція італійського радіо (щоденні вісті і коментарі).

Тут також діють центральні управління наших головних монашеских чинів — Генеральні курії Отців Василія, Сестер Василіанок та Сестер Службинок. У Кастель Гандольфо вже вісім років існує монастир Студитів.

Рим також є осідком Апостольського Візятатури на країні Західної Європи, що не мають своїх екзархатів. Дотеперішній Апостольський Візятатор Високопреосвященний Кир Іван Бучко перебував в стані відпочинку як почесний Візятатор. Цього року він заведував і проживав поза Римом. Новим Візятатором, о. прелат М. Марусин має свій осідок у Великій Семінарії і звідси відвідує наші поселення в Бельгії, Голландії, скандинавських країнах, у Швейцарії та Еспанії.

Перспективи і завдання

Труднощі в українській Католицькій Церкві у П'ятому змаганні за своє існування не бракує. Їх може найсильніше можна відчувати в Римі. Далішого в черзі цих клодів був лист кард. Жана Війо, що його розіслав нашам владикам апостольським нунціям та делегатам дотичних країн. В цьому листі у котрий то вже раз квестіонується наші заходи оформитися як помісна Церква із власним синодальним управлінням. Цей лист є черговою спробою залкати Владика, змусити їх відступити від уже прийнятих кроків — Архiepіскопських Синодів і залишити далішні заходи з метою оформити нашу Церкву на східних землях і в традиції східних помісних Церков. Курія устами кард. Війо (ясно, що за цим стоїть також Східна Конгрегація!) уважає нелегальною ініціативу обговорення і прийняття Архiepіскопської конституції нашої Церкви, стверджуючи при цьому, що Верховний Архiepіскоп діяв "неканонічно", запропонувавши таку конституцію, як також твердить, що "немає ніякої посередньої влади між українськими спископами і Апостольським Престолом". Чува преса слухно інтерпретувала (Закінчення на стор. 8-й)

З НАШІХ ВУДНІВ

Пропало піснелюна?

Мій добрий друг, Біблїстичного поету, пані Татун, гитав "Свободу" і з надзвичайно потягав головою. Ну, просто, вірити не хотів своїм власним, подейним окулярам, що таке казачко могло статися; зог воно зважало, як бик, надкуване горним на білому, і то на першій сторінці нашого щоденника — люлята.

— Що воно не дісталося з сьому світу? — зитнуло мене раз головою, відкладаючи газету. — Крадуть людей, уже не єроздрі, а гуртом.

— Ой, Божемоу! — зіднула дорожа землячка, пані Татунка, що була в-їзятнично у війняткове побожноту настрою, вислухавши радіопрограму оо. Василіяна. — А хто кого краде: жиди араби чи араби жиди?

— Ти, жінко, не розумієш в голу справу, — сказав пан Татун, зичаючи з мого окулари. — Робили в намоу місті так званій цензури: ризували голови, скільки різних народів замкнули. Но Йорк. А як прийшло до підрунку, показалося, що піснелюна портторіканці нби корова язиком зликала. Або десь пропали, або десь із украї.

— А як з горним? — зацікавлено перетігала пані Татунка.

— Чорні в порядку, нікого не бракує, це й навішняка є. Жиди, славити Бога, теж на мічці і всі в бізнесах, те саме з італіянами. А от з портторіканцями відбидь манко або великий колдобр!

— Вальоні! — магнула рукою дорожа землячка. — Та кі то були ратієники, ці волюсти, ці політиці з наперями по хатах сисувати людей, а самі тишати не вкляють. Навікиється таке нещастя всьому народу, найдохється конопель, та чі! потім лизати, нби міаком по голові прибитий! Чи вони зог потрудилися і тогю зраховали всі портторіканці, що накопчили на Веніо Сі?

— Велл, — відповіла пан Татун, — воно то правда, що тепер маємо таких студентів, які не знають, що два рази два є чотири. Але скажу тобі, жінко, щиро правду, що поразувази портторіканців теж нелегко, щитка, бо се жарод незміткого росту і дрібної кости. Могло статися таке, що брали двоє за одного, щоб нашішкурку відмагати роботу, а тепер їм зерез те разуючи не штишум.

— Та воно так, — притакнула пані Татунка. — А навішняка морока поразувази і зичні дїгого... Та в них, ніероку, того дрібязку, що трави — листи! Аби воно зог сшаменулося та поспідло жали шельку, як людоєда тина, а то ганяють на байскаку або за баллоном підскакують. Як же ти їа поразуєш і запишеш до книжки?

— Я тобі скажу, жінко, — підняла угору пальці пан Татун, — коли їа, портторіканці, треба разувати: як їдуть до міастрату фасувати свої геки, зичати — по веллар. О, тоді напевно не було б жародного недобору, лиш парканадять тисяч наведишми.

І к в р

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК

ВІПУСК VI

Березень 1972

(23)

Можє не від редакції "Радянської освіти" залежить дати докладу і об'єктивну інформацію про судовий процес В. Я. Мороза, як це годилося би за елементарними громадянськими поняттями. Але відомі юридичні положення про відповідальність преси дають мені право вимагати, щоб вона в якійсь мірі виправдала фактичну помилку (помилку з її боку, а з боку автора статті — фальсифікацію), яка стосується мене особисто і яка завдала мені моральної шкоди.

З пошаною.

І. М. Дзюба

м. Київ, Повітрофлотський проспект, 52, кв. 97

ПАМ'ЯТІ АНТОНА ОЛІННИКА

У ці дні минає п'ять років від втечі славної пам'яті Антона Олітника із "Заповідника ім. Бері" — мордовських політичних таборів.

Що привело його туди? За що його потім замордовано у катівні в Рівному? (...)

Спочатку праця в юнацькій сітці ОУН, після — в районній референтурі пропаганди (псевдо "Індіс"). І постійні переслідування, бої, засідки. (...)

У 1947 році він попадає в руки провокаційної бойки

ЧК, що видавала себе за українських повстанців. Олітника арештовують. Слідство, "суц", двадцятип'ятирічний термін, етапи і жах сталінських таборів. Далека Північ. Інта. Там він і поневіряється до 1955 року. Що йому довелося побачити і пережити — не вдається оповісти в кількох словах. Потрібні цілі томи.

Але терор не зломив Антона: він мріє тільки про волю, про продовження боротьби. І вчиться, вчиться, постійно працює над собою. Деякі нещадні спроби втекти. Після кожної — карцер, "бур", режимна зона. І знову все спочатку...

У 1955 році йому адалося втекти з 5-ої режимної зони на Інту. На цей раз успішно. Але зона, як він подовав, — лише маленький відтінок цього страдницького шляху, який йому довелося пройти. Перед ним сотні кілометрів дикої тайги, де можна зустріти лише диких звірів та... табори. Останні страшніші.

Колись, коли люди одержать доступ до архівів КДБ, вони познайомляться із шоденником А. Олітника, в якому занотований кожний крок цього шляху — сотні кілометрів пішки через тайгу, сотні кілометрів човном по Печорі, мандри під чужим призьмцем залізницею від Котласу до Саря. Покищо про цю одисею знаємо від самого Антона тільки ми.

Зважалося, доля посміхнулася йому. Та не надовго, бо у Костополі на Рівненщині його заарештовують. Те, що його схопили там, а не на півночі, врятувало йому життя. На півночі втікачів нещадно вбивали нібито за спробу "чинити опір"...

А так — новий суд, других 25 років і Володимирська в'язниця...

Три роки в'язниці Антон використав дуже плідно. Це можуть ствердити і ті, хто знав його і після Володимира. Поглибили його знання, розширився світогляд, особливо в літературі, філософії, економіці, соціології. Тепер він став небезпечним не тільки як потенційний втікач, бун-

тар, але й людина, яка, завдяки своїм знанням, могла б колись більше приєднати своєму народові. Його не можна було зламати, можна було тільки знищити. Але це вже були не роки сталінського терору, а хрущовської соціалістичності. Треба було чекати нагоди, щоб надати вбивству пристойного вигляду. І дочекалися!

Після тюрми Антона переводять у травні 1958 року в мордовські концтабори. Як і на півночі, Антон живе однією думкою — вирватися на волю! Яка сильна жадоба волі мусить бути у людини, щоб, знаючи про те, що мало хто з в'язнів-утікачів лишається живим, маючи власний гіркий досвід, робити нову спробу.

Але Антон вперто і ретельно готується, обдумує кожен крок, передбачає всі несподіванки. Табір, в якому тримали Антона, був укріплений так, що практично навіть вийти за зону можливості не було. Але не для Антона Олітника!

Влітку 1965 року мордовські табори облетіла вістка: Антон втік вдруге. З ним ще один в'язень. До нас, українців, підійшли представники інших націй, дозвоявали, раділи разом з нами. Казали: "На таке здатні тільки українці!". Радість збільшилася, коли з України надійшла зашифрована звістка, що втікач вже там!

Не до уяви та люті, яка охопила тоді кагебістів. Не булава ріг! З політичного табору втекла людина. Та це й у той час, коли на Україні почалося громадське піднесення. У дію приведено було великий апарат розшуку. Нам чекісти говорили відверто: "спіймаємо — і розстріляємо", "живого його більше не побачите". Казали це, знаючи, що за втечу можна засудити не більше, як на три роки. Але що таким законом!

Чотири місяці пробув Антон Олітник на волі, але вприти-решт його схопили на Рідній Україні.

Рідкісний випадок, щоб хтось щасливо втік із лабет КДБ і добрався на батьківщину один раз. А Олітник зро-

бив ці двічі! За це він мусів поплатитися життям і поплатився.

Пого судили (втретє) уже не за втечу, а за фабрикування справу про масові вбивства під час підпільної діяльності. Засудили до кари смерті і стратили у Рівному в червні 1966 року. Остаються вірним самим собі, ще й очорнили його свідку пам'яті, понабрикували всього, що лише можна було. Тут і служив в Гестапо (це в 16 років), вбивства, пограбування і т. ін.

А насправді розпрямилися з безборонною людиною, якої вина полягала лише в тому, що вона палко любила свій народ, прагнула волі йому й собі.

І не сказали, що мстяться. І не лише йому, його пам'яті, але, як і колись у сталінські часи, також рідним. Засудили його сестру лише за те, що не зачинила дверей перед братом, коли той прийшов до неї серед ночі, а нагодувала її передозагула...

У пам'яті всіх тих, хто знав Антона Олітника особисто, він залишився чесною, правдивою людиною. Його образ буде жити в наших серцях завжди.

Бо він — це частка нас самих, наших страждань і сподівань.

Не забуваймо його, друзі!

ЦЬОГО РОКУ СПОВНЯЄТЬСЯ 80-РІЧЧЯ „СВОБОДИ”, ЯКА ВИДВИГНУЛА ІДЕЮ СТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩОБ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ І РЕСУРСАМИ БУДУВАТИ КРАЩЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНЦІВ У НОВОМУ СВІТІ ТА ДОПОМАГАТИ РІДНОМУ НАРОДОВІ В ЙОГО ЗМАГАННЯХ ДО ВОЛІ І НЕЗАЛЕЖНОСТІ. УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ УЖЕ 80 РОКІВ ЗДІЙСНЮЄ ЦЮ МІСІЮ. СВОЇМ ЧЛЕНСТВОМ І СВОЄЮ ПРАЦЕЮ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ МИ СПІЛЬНО ЇЇ ЗДІЙСНИМО.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

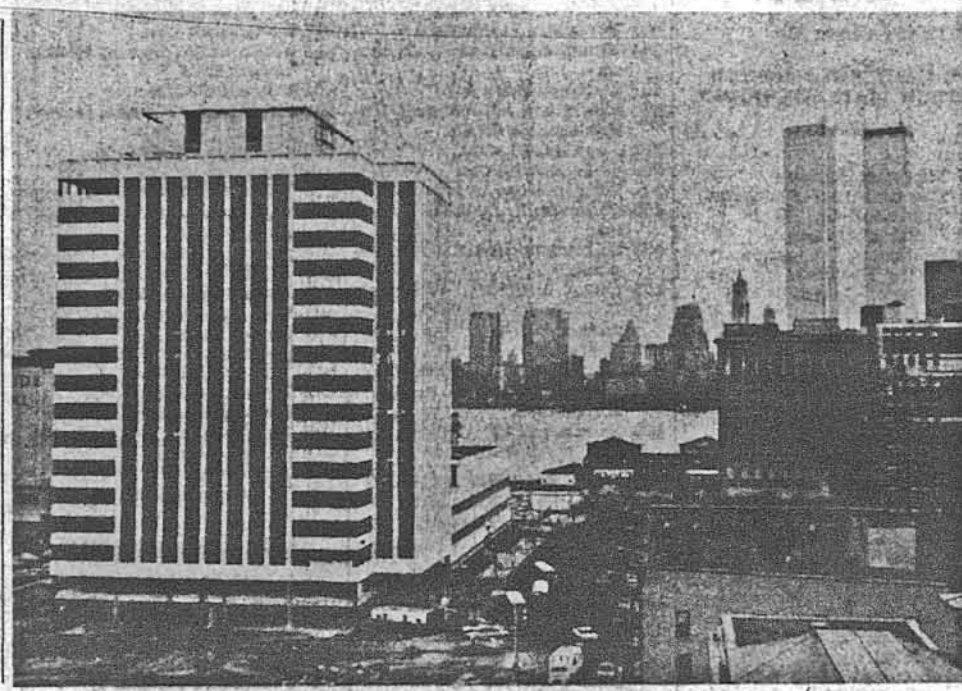
РІК XX.

СІЧЕНЬ 1973

Ч. 2 (178)

ХМАРОСЯТ УНС НА ТЛІ СВІТОВОГО ТОРГОВЕЛЬНОГО ЦЕНТРУ

Так виглядає сьогодні могутній хмаросят Українського Народного Союзу над Гудсоном на тлі двох велетнів Світового Торгового Центру та інших будівель осяяного Волл-стріту по другій боці Гудсону долішнього Нью Йорку. Праворуч будівлі УНСОУ по цьому боці Гудсону стоять будинки двох великих банків. Уся околиця тепер інтенсивно перебудовується та має стати фінансовим центром північного Нью Джерсі із багатьма пов'язаними із найбільшим фінансовим осередком світу в Мангеттені в Нью Йорку. Після повідомлення про закінчення страйку інсталювальників ліфтів (елеваторів) вже є всі вигляди на те, що хмаросят УНСОУ буде остаточно закінчений та переданий до жителю в другій половині цього року.

Ярослав Надох

У НОВІМ РОЦІ

У попередньому, вже щогорічному першому числі „Трибуни УНС”, в статті п. н. „Що нам приніс минулий рік” був поданий огляд наших здобутків на організаційному полі в 1972 році. Здобувши в ньому 4.216 нових членів, ми лише на 77 відсотків виконали свою намічену квоту 5.500 членів. Хоч під кінець року до праці стало чимало нових робітників, а давні приспівники й хоч в грудні ми придбали майже півсотні членів, то вже не вистачило часу на те, щоб надолужити ранішні задержання й не а з дідгати втрачений час. Брак систематичної праці, от хоч би за ключем: „Кожний Відділ кожного місяця по одному членові” був і мин. року, часто раніше, причиною неповного виконання нашої плану.

Тому, коли плануємо нашу працю в новому році й бажано заповнити повний її успіх, за передумову слід нам поставити до себе самих головну вимогу постійності праці. Якщо наше завдання, загалом, а з ним й індивідуально: кожного Відділу, Округу чи Області розложимо на всі дванадцять місяців, то кожного місяця виконаємо одну дванадцятину частину свого завдання, тоді не може бути ніякої несподівки з кінцем року. Як коли навіть трапиться якась несподівана перешкода в одному чи в декількох Відділах, при великому їх числі, майже п'ять соток, це не матиме більшого значення й й план всього УНСОУ на цьому видатно не зможе потерпіти. Отож вступаємо в новий рік нашої союзової праці з настановою систематичної, й справді планової праці. Кожного місяця виконаємо частину праці, а коли в цьому знайдеться якась перешкода, зробим це зараз наступного місяця, не відкладаючи на пізніше й не ждючи безчинно на тепло літа, яке заступить холод зими, а потім, серед спеки літа на холод осені.

Наш план на цей рік: 6.000 нових членів. Кампанія ділимо на дві частини: на весняну, в якій продовжимо перші шість місяців ми повинні виконати 40 відс. тієї квоти, тобто забезпечити в УНСОУ 2.400 членів, та на кампанію осінню, в якій

буде потрібно здобути ще 3.600 членів. За кварталами наша кампанія планує набрати по 1.250 членів у двох перших чвертях, 1.500 в третьому та 2.000 в четвертому й останньому. За місяцями, впровадженню першого півріччя ми повинні здобувати порівну по 420, а в другому півріччі по 580 членів. За областями наші п'ять областей організаторів наша щогорічна квота поділена так: область під керівництвом Степана Гавриша планує придбати 1.659, область Євгена Репети 1.400, область Василя Оріховського 1.000, область д-ра М. Світловського 500 і область Василя Діюка (Східня Канада) 750. Західня Канада планує здобути 200 членів, а Округи й Відділи поза областями 500, разом 6.000 членів.

Можливо здаватися, що і квота 6.000 членів і квоти місячні неабияк переборщені. Сподіваємося, що недалека будучість виявить, що так не є. Адже цей рік є роком передконвенційним й до того роком дуже важливим не лише для УНСОУ, але для всієї нашої національної громади, 80-річного ювілею найстаршого у світі, та кожного місяця виконаємо одну дванадцятину частину свого завдання, тоді не може бути ніякої несподівки з кінцем року. Як коли навіть трапиться якась несподівана перешкода в одному чи в декількох Відділах, при великому їх числі, майже п'ять соток, це не матиме більшого значення й й план всього УНСОУ на цьому видатно не зможе потерпіти. Отож вступаємо в новий рік нашої союзової праці з настановою систематичної, й справді планової праці. Кожного місяця виконаємо частину праці, а коли в цьому знайдеться якась перешкода, зробим це зараз наступного місяця, не відкладаючи на пізніше й не ждючи безчинно на тепло літа, яке заступить холод зими, а потім, серед спеки літа на холод осені.

Річні Загальні Збори 42-го Відділу УНС в Пассейку

У неділю 21-го січня 1973 р., о год. 3-й по полудні, пішли місячні збори, відбулися Річні Збори. Збори провадила президія: інж. В. Бакалець — голова, В. Марушак і п-і В. Тижбір — секретарі. По вшануванні одностайно прийняли до членства членів Відділу, відчитали протокол з минулорічних річних зборів, який відчитав секретар В. Марушак і його прийняли приступлено до звіту уступаючої Управи. І. Бліха — президент дав обширний звіт з діяльності, найбільше уваги він присвятив своїй тому, що члени не приходять на збори і не цікавилися життям Товариства, а як багато можна було б зробити для добра членів і української справи, якби так члени більше цікавилися своєю організацією. Відділ є активний в житті нашої громади і всі свої обов'язки супроти неї сповняє, тому треба, щоб члени більше цікавилися організаційними справами, бо кожного члена малий вклад в життя Організації є великим вкладом для УНСОУ і в українську загальну справу. Далі звітували всі члени уступаючої Управи і в своїх звітах висказували свої завдання і спостереження, що треба робити, щоб більше зацікавити членів справами Товариства. Петро Головачук — фінансовий секретар дав звіт фінансового об'єкта: до УНСОУ зібрано 28.550,68 дол., на добродійні цілі виплачено 250,00 дол., допомога хворим членам 228,00 дол., зате цього року приєднано дуже мале число нових членів, лише 15, найменше число за останніх 24 роки після закінчення другої світової війни і приїзду емігрантів, тому не дивно, що п. Головачук закликав, щоб члени прислухували нових

членів, так щоб в 1974 році, коли святкуватимемо 80 річчя УНСОУ — нашу мету 100.000 членів досягнути. Після звітування всіх, відбулася дискусія, яка затримувалася не тільки Відділом, але й справи громади. Контрольна Комісія очолювана головою, проф. І. Рудакевичем і членами М. Тижбіром і Р. Шраменком у зв'язі підкреслювали вірне провадження господарства майном Товариства і запропонували уступаючій Управі висловити признання. Абсолютно прийнято оваційно. На внесок І. Хомка через акляцію вибрано ту саму Управу, з доповненням двох нових членів на місце, тих, що не прийшли на збори. Гарасим Романів — прапорщик і Іван Макар муж довір'я.

Нова Управа на 1973 р.: І. Бліха — президент, п-і В. Тижбір — заступник президента, П. Головачук фінансовий секретар, Н. Михайлишин — касир, В. Марушак — рекордний секретар; опікуни хворих: С. Задорожний і С. Андрушин; Прапорщик: С. Коваль і Г. Романів; мужи довір'я: М. Коцюрко і І. Макар; господар — І. Хомко; представники до Відділу УНКА — В. Балацький. Контр. Комісія: проф. І. Рудакевич — голова, М. Тижбір і Р. Шраменко — члени. Річні Збори доручили новобраній Управі купити нові прапори: український і американський і п-і Т. Мороз. Фондатором вечора був Мих. Біляк (член Контрольної Комісії Округового Комітету Відділу УНСОУ). В заключному слові О. Дячишин розповів про роки скитальництва, труднощі та працю на еміграції.

Під час прийняття присутні склали дар на будову Меморіального Дому в Аргентині в сумі \$59,00. Осип Дячишин — довготілий і заслужений союзовий працівник працює вже 1942-го року і по сьогодні працює в Відділах і Округових Комітетах УНСОУ. Він засновник 465-го Відділу в Лівнії та дбає про його ріст. Крім союзової праці Осип Дячишин вкладав чимало праці в різні ділянки культурно-освітнього життя наших поселень в Монтреалі, а передусім у Лівнії. Завдяки

Річні Збори 19-го Відділу УНСОУ

Річні збори 19-го Відділу УНСОУ ім. Дмитра Галичини відбулися 13-го січня 1973 р. в адвокатській канцелярії голови цього Відділу д-ра Романа Олесницького. 19-й Відділ УНСу постав 25-го березня 1962-го року. Названо його іменем Дмитра Галичини, довготілогого президента УНСОУ. У вишадкості за його громадсько-політичну працю, готується до друку велика праця, де ряд авторів навітлюють життєвий шлях патрона 19-го Відділу УНС та його вклад в розбудову громадсько-політичного життя американської України й Українського Народного Союзу.

Головним редактором цього видання є д-р Володимир Душник, який поінформовав присутніх про пророблену ним працю в підготові до друку монументальної монографії про Дмитра Галичину. На руках ред. Душника 28 статей — українських й інших авторів. Редактор очікує ще статей від кількох авторів і тоді можна буде здати манускрипт до друку. В 1972-му році створено Комітет Пропаганди Книги Дмитра Галичини, який займається збиранням фондів на видання цієї праці. Скарбник цього Комітету, Андрій Кейбіда, переговорював в цій справі з президентом УНСОУ Юсипом Лисогором. Цю публікацію фірмуватиме 19-й Відділ УНС.

Секретар Відділу д-р Роман Голіят поінформовав про стан членства Відділу й закликав усіх до акції в придбання нових членів, щоб на чергову конвенцію, яка відбудеться в 1974-му році, можна вислати з цього Відділу бодай двох делегатів.

Д-р Микола Вацк перелив книгозведення Відділу, поінформовав про свою працю, як голови Контрольної Комісії, і висловив признання за вірне ведення книговодства. Інж. Петро Голіят ствердив, що Відділ не має ніяких заборгованостей, так в Головному Канцелярії УНС, як і в Організаціях, з якими співпрацює. За вкладки членів 19-го Відділу переслано

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСОУ має вільну вартість, як для самої молоді, так і для УНСОУ та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги й важливості „Свобода” публікує в цій кампанії фотографії новоприєднаних молодих членів УНСОУ, якщо — очевидно — ці фотографії нам надішлють.

Оленка Новицька, 6-місячна донька відомого фільмового продюсера ред. Святослава й Надії Новицьких, стала членкою 194-го Відділу УНСОУ. На світліні Оленка на колінах у свого 95-літнього прадіда о. протопресвітера Тита Яковкевича з Вінніпегу, який недавно одержав маленьку правнуку Оленку.

Ляріса А. Давишюн, донька Тані з дому Михайлишин і Йосифа Давишюн, нова членка 337-го Відділу УНСОУ в Балтиморі, Мд. Ціла родина панства Михайлишинів є членами УНСОУ з 1948 року.

Союзовий і громадський діяч — пан Осип Дячишин

5-го грудня 1972 р. на річних Загальних Зборах Округового Комітету Відділу УНС в Монтреалі, що відбулися в Домі УНО при вул. Гатесон, сердечно привітано заступника голови Монтреальської Округи Відділу УНС Осипа Дячишина, з нагоди закінчення праці в індустрії та переходу на пенсію.

З цієї нагоди, на закінчення ділового нарад влаштовано гостинне прийняття. Приготовані панями-секретарками Відділу УНСОУ. З привітаннями й признаннями великих заслуг промовляли п.п.: голова Округи Дмитро Попадичев, П. Дубас, М. Біляк, Ю. Дзяла, В. Бутковський і п-і Т. Мороз. Фондатором вечора був Мих. Біляк (член Контрольної Комісії Округового Комітету Відділу УНСОУ). В заключному слові О. Дячишин розповів про роки скитальництва, труднощі та працю на еміграції.

Під час прийняття присутні склали дар на будову Меморіального Дому в Аргентині в сумі \$59,00. Осип Дячишин — довготілий і заслужений союзовий працівник працює вже 1942-го року і по сьогодні працює в Відділах і Округових Комітетах УНСОУ. Він засновник 465-го Відділу в Лівнії та дбає про його ріст. Крім союзової праці Осип Дячишин вкладав чимало праці в різні ділянки культурно-освітнього життя наших поселень в Монтреалі, а передусім у Лівнії. Завдяки

В Канаді планують конференцію мислячих в справах багатокультурності

Оттава. — 24 березня 1973 р. тут відбудеться під патронатом Сенатського адг. ком. мітету та таких канадських державних і громадських установ і організацій, як Культурні громади при Департаменті державного секретаря, Відділу громадянства Онтарійської провінції, Канадської Ради Народного Мистецтва, Канадської Ради Християн і Жидів та Канадської Етнічної Пресової Федерації, — „конференція мислячих в справах багатокультурності”. Згідно з наміщеною програмою, запланована конференція має на меті: (а) продискутувати канадські культурні зразки та багатокультурний аспект канадського життя, (б) проаналізувати відповідальність та права культурних груп в Канаді у зв'язку з поточним конституційним діалогом між федеральними і провінційними урядами, (в) поробити пропозиції щодо способів практичного примінення мислячих в справах багатокультурної традиції і багатокультурної політики, з'ясованої останньою федеральною та деякими провінційними урядами, (г) поробити рекомендації щодо оформлення Національної Консультативної Ради у справах багатокультурності. Підготовкою конференції займається Комітет Канадських Культурних Прав, що його очолює сенатор Павло Юзик. До Екзекутиви цього Комітету від української групи входить Лев Косар та проф. В. С. Тарнопольський. Треба відзначити, що з ініціати сенатора Павла Юзика подібна „конференція мислячих в справах культурних прав” відбулася в Торонті 13-15 грудня 1968 року.

Т. Мороз

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1972 РІК

Прибутки:

Виплати вкладок усіх видів
Життєвого Забезпечення

Вид	Залатив	Вид	Залатив	Вид	Залатив
1	301.46	147	1,430.68	333	80.38
2	188.84	148	51.10	334	590.00
3	233.37	150	333.39	335	24.28
4	425.97	151	182.42	336	1,098.29
5	2,006.31	152	40.53	338	272.44
6	188.33	153	5,775.77	339	458.24
7	635.46	155	1,359.10	340	775.15
8	132.31	156	689.27	342	406.35
9	91.80	158	633.13	343	531.14
10	141.52	159	969.16	344	294.59
11	91.27	160	251.34	345	867.23
12	1,191.99	161	891.52	346	553.70
13	1,421.89	162	132.95	347	884.57
14	386.81	163	156.19	348	468.69
15	231.23	164	122.88	349	715.98
16	16.21	165	1,469.52	350	1,148.76
17	117.09	166	871.24	351	19.72
18	1,345.33	167	581.19	352	238.14
19	154.64	168	875.38	353	993.16
20	490.63	169	474.48	354	524.06
21	65.54	170	827.11	355	278.38
22	1,778.98	171	300.17	356	806.25
23	484.91	172	241.08	357	17.68
24	167.07	173	310.47	358	416.26
25	183.30	174	57.44	359	541.84
26	137.08	175	413.09	360	3,312.28
27	58.94	176	755.41	361	459.03
28	338.35	177	380.01	362	515.55
29	14.35	178	33.14	363	1,459.89
30	1,006.95	179	1,054.19	364	16.08
31	204.04	180	750.92	365	2,806.12
32	411.46	181	16.38	366	630.12
33	643.94	182	1,539.33	367	118.93
34	1,630.50	183	15.41	368	205.46
35	81.89	184	18.80	369	1,435.16
36	7.63	185	5.83	370	1,297.84
37	1,582.95	186	490.55	371	499.34
38	188.45	187	18.35	372	1,531.40
39	243.30	188	193.11	373	3,140.79
40	680.32	189	3,240.97	374	382.12
41	81.82	190	139.54	375	644.42
42	446.24	191	707.00	376	1,371.77
43	475.29	192	70.31	377	48.91
44	27.04	193	342.98	378	15.32
45	198.66	194	467.02	379	79.45
46	38.67	195	38.88	380	483.16
47	333.80	196	912.65	381	2,494.69
48	327.69	197	468.67	382	1,289.02
49	280.21	198	837.05	383	367.81
50	753.88	199	129.08	384	249.34
51	872.33	200	127.80	385	146.37
52	970.18	201	250.28	386	404.49
53	306.67	202	380.03	387	339.95
54	877.32	203	12.02	388	188.89
55	43.48	204	1,211.50	389	36.56
56	39.53	205	897.40	390	226.78
57	1,377.95	206	890.05	391	218.24
58	139.65	207	277.60	392	332.72
59	142.48	208	416.60	393	607.61
60	367.46	209	1,285.82	394	144.25
61	214.22	210	550.80	395	584.67
62	156.81	211	2,547.31	396	759.23
63	306.56	212	108.04	397	2,169.47
64	558.27	213	381.58	398	507.68
65	25.85	214	205.58	399	130.56
66	256.47	215	5,698.22	400	2,702.15
67	730.35	216	1,140.84	401	34.03
68	27.99	217	173.59	402	1,142.64
69	870.28	218	770.67	403	124.17
70	132.76	219	238.70	404	8,443.53
71	125.18	220	418.75	405	127.87
72	951.42	221	28.23	406	77.92
73	108.84	222	58.31	407	393.54
74	335.17	223	359.95	408	1,182.32
75	188.38	224	18.28	409	140.96
76	45.46	225	1,249.00	410	2,443.28
77	488.76	226	1,189.53	411	1,283.91
78	408.79	227	280.19	412	1,083.50
79	307.85	228	782.04	413	1,809.88
80	41.41	229	1,010.43	414	230.58
81	328.69	230	128.56	415	430.78
82	2,850.80	231	220.30	416	807.70
83	13.08	232	184.78	417	285.86
84	824.70	233	464.79	418	45.67
85	72.12	234	168.35	419	1,216.78
86	37.32	235	163.35	420	140.68
87	335.98	236	86.23	421	458.40
88	119.17	237	893.58	422	650.68
89	50.16	238	179.39	423	1,305.63
90	1,023.78	239	795.44	424	502.83
91	415.88	240	458.86	425	1,089.84
92	246.47	241	458.86	426	1,043.24
93	448.59	242	458.86	427	8.95
94	1,737.46	243	458.86	428	990.28
95	122.44	244	744.64	429	271.33
96	159.57	245	253.08	430	40.28
97	80.20	246	187.74	431	535.88
98	71.50	247	491.88	432	118.50
99	539.23	248	2,271.40	433	1,903.77
100	398.81	249	477.37	434	893.89
101	3,169.04	250	1,085.61	435	1,257.11
102	346.63	251	7.89	436	250.75
103	602.52	252	313.08	437	44.09
104	249.47	253	416.83	438	81.51
105	590.42	254	87.50	439	204.88
106	802.26	255	416.50	440	334.12
107	90.52	256	588.85	441	147.23
108	363.75	257	108.65	442	388.52
109	116.91	258	643.71	443	1,052.19
110	535.16	259	56.84	444	93.18
111	74.43	260	94.34	445	713.20
112	1,632.39	261	63.17	446	288.70
113	540.66	262	87.74	447	148.06
114	671.24	263	2,386.27	448	232.60
115	1,180.98	264	210.19	449	240.78
116	592.99	265	125.55	450	230.33
117	4.30	266	119.62	451	474.80
118	434.97	267	1,064.46	452	39.95
119	358.90	268	389.81	453	1,108.90
120	106.97	269	107.78	454	548.58
121	64.76	270	1,130.41	455	9.43
122	22.20	271	126.06	456	509.62
123	447.88	272	2,855.32	457	657.95
124	69.28	273	419.42	458	561.63
125	257.68	274	259.58	459	88.71
126	84.64	275	152.56	460	392.12
127	1,041.01	276	255.22	461	

Вкладки зібрані у всіх класах

життєвого забезпечення \$ 221,960.95

Виплати вкладок

Акцидентного Забезпечення

Вид	Залатив	Вид	Залатив	Вид	Залатив
5	11.00	164	1.10	358*	9.60
6	34.00	165	85	359*	50.45
7*	3.20	170	30.45	361*	3.45
10	29.25	171*	36.60	367*	137.45
14	26.35	172*	40.30	368	1.95
16	6.15	173	30.70	371	31.20
17	1.10	182	3.20	372	52.00
19	18.80	183	11.00	375	45.10
20*	24.40	184	1.10	378	15.20
25	25.55	191	4.00	379	3.95
27	28.40	194	18.80	383	11.00
35	7.80	200	9.20	385	110.30
37	1.35	204	27.65	387*	91.05
42	58.80	206	52.70	388	4.80
44	85	209	12.60	394	2.90
45	5.65	213	9.20	397	18.80
47	44.10	214	9.35	399*	52.40
49	38.60	216	14.00	402*	36.10
50	2.45	218	6.30	403*	9.10
52	15.20	219	24.05	404	9.20
55	8.30	230	1.70	408	12.80
57	9.20	233	13.50	416	52.80
59	5.30	234	1.25	418	96.40
68	15.20	237	1.20	419*	35.25
68	2.95	238*	66.00	421*	17.00
75	53.80	239	1.10	422	44.60
76	24.80	240	75.80	423*	9.20
78	22.45	241	9.20	424	15.20
82	3.20	245	32.55	427*	30.40
83	76.90	251*	32.40	430	40.90
88	27.40	254	1.10	431*	14.00
90	7.10	268	10.25	432	80.00
93	85	288	46.80	436	6.30
94	62.00	270	1.95	437	35.50
95	12.00	271*	6.10	439*	149.70
96*	8.20	278	6.20	440*	71.95
102	3.30	281	9.20	441	52.80
103	4.05	282	5.68	444	67.60
104	12.20	283	25.00	445	166.10
105	29.80	287	64.65	446	6.85
106*	6.60	292	100.45	450	9.20
110*	18.80	293	10.20	491	34.00
114	5.90	295	22.85	498	74.90
115*	10.75	303	43.80	498	45.80
116	18.75	304*	1.90	499	26.20
118	28.10	306	18.40	499	4.80
121	14.55	307	3.35	499	7.20
122	12.45	316	3.35	499	38.45
124	1.70	320	48.30	499	59.90
125	1.90	325	9.20	499	5.20
125	17.00	327	36.60	499	41.40
130	36.60	328*	16.55	499	14.00
131*	4.65	334	1.35	499	91.80
133	40.15	338	51.20	499	14.65
134*	52.65	340*	84.40	499	11.00
138	1.35	344	25.90	499	24.20
142	4.40	345	56.45	499	21.90
145	21.80	346	19.50	499	36.20
146	159.25	347	17.85	499	62.70
147	28.70	349	115.05	499	17.00
153	140.90	353	33.45	499	20.90
155	13.65	354	15.20	499	50.05
158	14.20	356	11.00	499	15.80

Вкладки зібрані від членів в класі

Акцидентного Забезпечення \$ 5,368.50

ПРИВУТКИ ЗА ГРУДЕНЬ 1972 Р.

Членські виплати	\$227,327.45
Відсотки від:	
Позички для УНКДВМ	85,248.13
Видів	84,728.58
гіпотечних позичок	29,833.16
членських позичок	2,890.68
уділів	2,521.22
банків	107.22
Разом:	\$205,330.33
Чини від реальності:	
Джерзі Ситі, Н.Дж.	2,000.00
Вронкс, Н.Й.	2,487.22
Чикаго, Іл.	65.00
Разом:	\$ 4,552.22
Прибутки від реальності в Кероніксон, Н.Й.	12,641.43
Прибутки від друкарні й книгарні	44,680.22
Звороти:	
Кошти оголошення	10.00
Страти при продажі реальності	2,324.33
Винагорода організатора	650.00
Канад податки і пенсійні оплати працівників	280.81
Податки від замовлень реальностей - Федер. і штатні податки і соціальне забезпечення працівників	10,090.33
Уневажені виплати заломів з Фонду Брацького	5,509.00
Разом:	\$ 18,894.36

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1972 РІК

В останньому числі „Трибуни УНСОЮЗУ“ були відмічені особи, Відділи й Округи, які найбільше визначилися впродовж цілого 1972 року в наповненні змаганнях за придбання нових членів. Досі не було нагоди відмітити здобутки в останньому місяці минулого року, грудні. Вони подані тут, в нижче надрукованих таблицях. Відмічаючи тут особи, Відділи й Округи, які найбільше відзначилися в 1972 р., враховуючи також здобутки грудня, і за браку місця подано тільки декілька найбільш успішних. Повні таблиці будуть подані у річному звіті, що готується на річні наради Головного Уряду.

Відділові організатори, які найбільше відзначилися в грудні, подані нижче разом з їх фотографіями. В грудні було шість осіб, які придбали десять або більше нових членів. Так склалося, що пани Кайтка Стецюк і в

грудневій і в цілорічній таблиці зайняла почесне місце місце між усіма відділовими організаторами, чоловіками і жінками. Її річний здобуток вносить 51 членів. Поміж Відділами, найуспішнішими в грудні, були: новий Відділ 129 (секретарка Аліція Беринчак), який придбав 20 членів та Відділ 153 (І. Скіра), 407 (В. Шаран) і 442 (Яр. Хоростіль), які придбали по 15 членів.

Найуспішнішими Округами в грудні були: Філадельфійська, яка придбала рекордне число 102 члени, що допомогло їй вийти з двастопового четвертого місця на перше й здобути першество поміж усіма Округами, а далі Шамокінська (44 чл.), Ньюоркська (42), Торонтоńska (40) і Чикагівська (39). Усім цим першам, які поруч з іншими допомогли здобути в грудні 526 членів, належить велике признание й подяка.

ЧЕМПІОНИ ГРУДНЯ

П. Ч. Організатор	Відділ	Число членів	Сума забезпечення
1. І. Книгичський	430	21	\$ 27,000 2 АДД
2. Я. Падок	194	16	48,000 2 АДД
3. В. Шаран	407	15	15,000
4. Аліція Беринчак	129	13	25,500 3 АДД
5. Уляна Дячук	134	13	23,000
6. Кайтка Стецюк	25	12	10,500

І. Книгичський, Я. Падок, В. Шаран, Кайтка Стецюк

ДЕСЯТЬ НАЙУСПІШНІШИХ В 1972 РОЦІ

1. ВІДДІЛОВИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

Відділові організатори

П. Ч. Організатор	Відділ	Число членів	Здобуток членів
1. Анна Гарас	47	60	
2. М. Каліба	226	59	
3. М. Семків	379	59	
4. М. Хоманчук	5	56	
5. М. Кігич	240	52	
6. Кайтка Стецюк	25	51	
7. В. Шаран	407	38	
8. Т. Шпікула	221	34	
9. П. Головачук	12	33	
10. Д. Паш	458	31	

2. ВІДДІЛІВ

П. Ч. Відділ	Число членів	Місцевість	Кількість членів
1. 233	77	Лорейн, Огайо	
2. 340	69	Ньюарк, Н. Дж.	
3. 240	65	Клівленд, Огайо	
4. 379	62	Чикаго, Іл.	
5. 47	60	Бетлем, Па.	
6. 5	59	Асторія, Н. П.	
7. 153	54	Філадельфія, Па.	
8. 25	51	Джерзі Сіті, Н. Дж.	
9. 361	50	Нью Йорк, Н. П.	
10. 407	47	Торонто, Онт.	

3. ОКРУГ

П. Ч. Округа (осідок)	Кількість членів	Придбано чл. у грудні	Разом у 1972 р.
1. Філадельфія, Па.	37	102	425
2. Нью Йорк, Н. П.	35	42	386
3. Чикаго, Іл.	35	39	384
4. Клівленд, Огайо	20	35	368
5. Торонто, Онт.	25	40	297
6. Детройт, Міч.	20	15	248
7. Ньюарк, Н. Дж.	22	23	239
8. Шамокін, Па.	21	44	173
9. Рочестер, Н. П.	9	5	153
10. Нью Гейвен, Конн.	19	18	145

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ЗА ОКРУГАМИ У ГРУДНІ 1972 РОКУ

П. Ч. Організатор	Придбано у грудні	Сума забезпечення	Разом у 1972 р.
Округа АЛЕНТАВН			
47. Анна Гарас	8	\$ 39,000	2 АДД 60
48. С. Івасечко	1	1,000	11
137. М. Колодуб	2	8,000	5
147. І. Гуцалюк	1	3,000	22
318. С. Саюк	1	1,000	4
Разом:	13	\$ 52,000	2 АДД
Округа БАЛТИМОР			
34. Л. Влодарович	6	\$ 12,000	11
Зіна Таран	1	1,000	1
55. А. Ціздін	2	5,000	1 АДД 8
290. Михайлина Івасюк	1	1,000	10
329. І. Малко	1	500	15
Разом:	11	\$ 20,500	1 АДД

ТІЛЬКИ ВІДКЛАДАНИЙ СІР ДОБРИЙ КАЖЕ УКРАЇНСЬКА ПРИНЮВКА НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ ЖИТТЯВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СВОГО І РІДНИХ НА ДРУГІЙ РІК. ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ РАЗОМ ІЗ НИМИ ЦЕ В ЦЬМ РОЦІ, ОЧЕВИДНО, В УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ СОЮЗІ!

П. Ч. Організатор	Придбано у грудні	Сума забезпечення	Разом у 1972 р.
Округа ВОСТОН			
307. Д. Галонзка	4	\$ 4,000	18
Округа БОУФАЛО			
40. В. Вітковський	1	\$ 1,000	1
127. О. Березинський	2	8,000	1 АДД 26
Разом:	3	\$ 9,000	1 АДД
Округа ЧИКАГО			
17. Я. Вилень	4	\$ 12,000	2 АДД 5
22. Олена Олек	2	6,000	6
35. В. Волчан	1	1,000	3
51. М. Ольшанський	2	10,000	1 АДД 2
О. Шарун	2	2,000	2
106. В. Нічай	3	1,500	26
114. А. Дорошенко	5	9,000	46
М. Ткачук	1	1,000	28
178. М. Остап	1	1,000	8
220. Е. Вайдай	2	15,000	1 АДД 4
259. Юлія Гутик	1	1,000	13
379. М. Семків	5	4,500	62
425. Р. Сіук	1	1,000	1
472. Стефанія Кочія	3	6,500	1 АДД 14
Я. Падок	6	30,000	14
Разом:	39	\$ 101,500	5 АДД
Округа КЛІВЛЕНД			
112. Марія Капраль	1	\$ 1,000	22
233. Е. Демчаківський	12	51,000	9 АДД 77
240. М. Кігич	4	15,000	65
С. Велета	2	10,000	2 АДД 2
251. Ю. Орнікевич	5	19,000	2 АДД 20
291. Л. Кусяк	3	8,000	1 АДД 17
334. С. Богданек	1	5,000	2
336. Г. Кісіль	1	5,000	23
358. Мирослава Футей	3	3,000	6
364. В. Вєдзун	1	5,000	17
С. Велета	2	10,000	2 АДД 17
Разом:	35	\$ 132,000	16 АДД
Округа ДІТРОИТ			
75. В. Вєрещинський	1	\$ 1,000	17
9. Ляуба Васко	2	2,000	37
146. Г. Корб'як	4	17,000	42
174. А. Слюсарчук	2	10,000	2 АДД 18
183. В. Дідик	1	1,000	20
292. П. Федик	4	13,000	1 АДД 34
303. В. Лешук	1	1,000	2
Разом:	15	\$ 45,000	3 АДД
Округа ДЖЕРЗІ СІТІ			
25. Кайтка Стецюк	12	\$ 10,500	51
171. Стефа Раш	3	4,000	14
270. С. Острофський	5	21,000	4 АДД 9
281. М. Волошин	7	10,000	14
287. І. Зварич	3	3,000	1
О. Стецюра	1	1,000	16
Разом:	31	\$ 49,000	4 АДД
Округа МІННЕАПОЛІС			
345. М. Каркоца	2	\$ 6,000	7
400. Я. Падок	2	2,000	2
Разом:	4	\$ 8,000	
Округа МОНТРЕАЛЬ			
434. Олександра Дольницька	3	\$ 8,000	1 АДД 9
В. Ділок	2	10,000	2 АДД 6
448. М. Вєрєма	2	2,000	4
465. Теклія Мороз	2	3,000	4
471. В. Ділок	1	5,000	1 АДД 4
474. В. Ділок	1	5,000	1 АДД 1
Разом:	11	\$ 33,000	5 АДД
Округа НЬЮАРК			
14. М. Отрок	5	\$ 22,000	3 АДД 28
С. Гавриш	2	10,000	2 АДД 17
65. А. Сміт	1	2,000	5
76. М. Демчук	2	2,000	13
214. О. Твардовський	2	3,000	8
219. Марія Юров	1	1,000	6
234. І. Іванів	4	3,000	12
340. пастор А. Давидок	1	5,000	1 АДД 69
371. Ю. Баранюк	2	2,000	4
Стефанія Стеців	2	1,000	24
180. Олена Чорномаз	1	2,000	2
Разом:	23	\$ 53,000	6 АДД
Округа НЬЮ ЙОРК			
5. М. Хоманчук	7	\$ 8,500	59
М. Опісько	1	1,000	20
8. В. Мандзія	2	2,000	5
19. Р. Голіат	2	2,000	5
86. І. Серват	2	2,000	5
88. В. Квас	1	5,000	1 АДД 21
158. А. Салюцький	3	15,000	3 АДД 3
184. В. Ластовський	2	1,500	2
194. М. Юзенія	1	2,000	2
Я. Падок	3	3,500	21
200. І. Прягода	1	1,000	11
Л. Валук	1	1,000	11
204. В. Палідвор	3	3,000	29
293. І. Хома	3	3,000	25
Марія Душник	8	5,500	6
325. В. Цюпа	1	3,000	6
455. А. Соколішин	1	1,000	8
Разом:	42	\$ 60,000	4 АДД
Округа НЬЮ ГЕЙВЕН			
59. Т. Сливинський	4	\$ 10,000	1 АДД 18
67. В. Петюк	2	2,000	3
254. В. Романішин	2	1,500	22
277. Е. Гомотюк	3	7,000	1 АДД 19
350. Т. Фініа	1	1,000	11
387. М. Сігурович	1	5,000	1 АДД 11
414. І. Телюк	5	9,000	1 АДД 28
Разом:	18	\$ 35,500	4 АДД
Округа НІАГАРА (Канада)			
416. Катерина Ов'яфрік	4	\$ 8,000	23
В. Ділок	4	5,000	1 АДД 22
427. П. Ділок	4	10,500	1 АДД 22
451. С. Омелеченко	2	10,000	2 АДД 9
458. Д. Паш	5	12,000	31
462. Я. Фареніч	2	6,000	1 АДД 6
Разом:	18	\$ 51,500	5 АДД
Округа ПАССЕНК			
42. П. Головачук	4	\$ 18,000	1 АДД 36
134. Уляна Дячук (новий Від.)	13	23,000	13
Разом:	17	\$ 41,000	1 АДД
Округа ПЕРТ АМБОН			
155. М. Федінішин	5	\$ 12,000	2 АДД 27
209. С. Матляга	2	6,000	11
332. К. Мазета	1	2,000	8
349. М. Захарко	3	7,000	1 АДД 30
353. Дарія Орхівська	4	7,500	1 АДД 13
В. Серна	1	2,000	13
372. О. Ярема	3	3,000	19
Разом:	19	\$ 39,500	4 АДД

П. Ч. Округа (осідок)	Кількість членів	Придбано чл. у грудні	Разом у 1972 р.
1. Філадельфія, Па.	37	102	425
2. Нью Йорк, Н. П.	35	42	386
3. Чикаго, Іл.	35	39	384
4. Клівленд, Огайо	20	35	368
5. Торонто, Онт.	25	40	297
6. Детройт, Міч.	20	15	248
7. Ньюарк, Н. Дж.	22	23	239
8. Шамокін, Па.	21	44	173
9. Рочестер, Н. П.	9	5	153
10. Нью Гейвен, Конн.	19	18	145

Загальні Збори Т-ва „Рідна Школа” у Детройті

У 20-ту річницю існування Товариства, відбулися 29 жовтня 1972 р. ювілейні загальні збори в будинку Українського Американського Осередку, при вул. Карпен-тер.

Товариство є власником Школи Українознавства, тому його завданням — поширювати ідею рідного виховання серед суспільства, привертати молодь до рідної школи, та давати їй моральну й матеріальну підтримку. І в тому напрямі працювала Управа.

У минулому році впорядковано частинно членство Рідної Школи (референтка членства — Марія Андрусак) 60 фізичних і правових членів вирізняли у сто відсотках свої зобов'язання за два останні роки. Хоч це тільки одна третина частини усього членства, але й такий результат треба вважати за успіх, коли зважити, що серед членства були християнською недоволю попередніх років.

Контакти з широкою громадськістю відбувалися шляхом імпрез (імпрезова референтка — Софія Бей), та шляхом друкованого слова (пресовий реф. — Осип Сливинський).

У звітовий період відбулися п'ять зустрічей („Лінійка”) і ваканція на оселі „Діброва”. В місяці червня анановано матурантів Школи Українознавства міжнародною програмою Т-ва „Рідна Школа” вислала письмове звернення до ХІ Конгресу й до Екзекутиву УККА з подяками, щоб в наступній нараді Шкільна Рада одержала більшу фінансову підтримку, як в попередніх роках. Письмо відчитав на Конгресі голова Детройтського Відділу УККА, інж. Богдан Федорак.

Після дискусії й ухвалення абсолютної, обрано нові керівні органи товариства. До Управи увійшли: Осип Сливинський — голова й пресовий референт, мгр Ярослав Тарнавський — заст. голова, та фінансовий і протоколярний секретар, Софія Бей — імпрезова референтка, Ростислав Гузар — кореспондентський секретар, Марія Андрусак — референтка членства, інж. Остап Захарків — господарський референт, Степанія Присяжнюк, Любов Гречня й Ірина Шумило — члени. Контрольна комісія: Осип Купиш — голова, Мирослав Сявако, Микола Кавка й Степан Скипакевич — члени.

Пресова Референтка „Рідна Школа” в Детройті

Київський журнал про Олександра Кошиця

Київ — Журнал „Музика” в числі з вересня-жовтня 1972 р. помістив уривок із спогадів старого актора В. Василька під наг. „О. А. Кошиця”. Вони розпочинаються епізодом з перед 1909 року, коли О. Кошиця у Києві диригував студентським хором з 200 осіб. Цікаво розповідає автор про прапо О. Кошиця, як диригента, в театрі М. Савоєвського. Н. Василько подав, що О. Кошиця був також автором музики до кількох вистав, у тому й до „Зачарованого кола” Ріделя, і що він диригував у Київській опері, коли опера пішла помолоділа.

Про візді Української Республіканської Капелі під диригуванням Олександра Кошиця з України за кордон, в часах УНР, з метою популяризації української вокальної культури та національного українського імені, В. Василько згадує побіжно й неточно: „З метою популяризації української культури було організовано український народний хор на чолі з О. Кошицею і в січні 1919 р. відправлено в тривалу гастролю подорож по країнах Європи й Америки”. Журнал „Музика”, аби ж автор спогаду, не навів, живих згадані про те, хто „відправив” Капелю в закордонну подорож, за якої влади і чому Капеля вже ніколи не повернулася в Україну, культуру якої вона популяризувала.

Область М. СИНГУРОВИЧА		
Нью Гейвен, Конн.	19	61
Восток, Масс.	5	4
Вунсакет, Р. Ай.	7	—
Разом:	31	22
Область В. ДІДЮКА (Східня Канада)		
Торонто, Онт.	25	40
Ніагара, Онт.	9	18
Монтреаль, Квеб.	9	11
Разом:	43	69
Захід Канади	22	1
ОКРУГИ в ЗСА (без обласних організаторів)		
Піттсбург, Па.	19	5
Центральна	6	5
Міннеаполіс, Минн.	7	4
Ст. Луїс, Мо.	7	—
Разом:	39	14
Необ'єднані Відділки	23	6
Ярослав Палко, гол. с.		

КОРИ ГОРОДНОВСЬКИ з дочками:
ОЮ ВОНТОВИЧ і ТАЄОЮ КОРЖ
з БРОЯКОВСЬКИХ СУПІНСЬКА
з воя. АДАМ МАРИОНСЬКИ з родиною
і дитиною Родина з БОА і в краю
thmore St. Baltimore Md. 31231

СССР — „СВІТОВА ПОТУГА ЗІ СЛАБИМИ МІСЦЯМИ“

(Закінчення зі стор. 2-ої)

штітер у „Цайт“ з 29 грудня 1972 р. та Герберт Стреттен у „Нос Рур Цайтунг“ з 21 грудня 1972 р. Обидва автори приходять до того самого висновку: не зважаючи на свою вирішальну позицію у міжнародній політиці, СРСР є слабою державою, яка не має змоги за останніх 50 років розв'язати безпечної у своїх наслідках національного питання.

На думку А. Когльштітера, спадкоємець царської російської імперії — СРСР хворіє на ту саму недугу, на яку хворіла царська імперія: „консервативну і здущую ворожість до внутрішніх реформ“. Автор широко з'ясовує кризу на відтинку національного питання в СРСР, ілюструючи свої твердження даними про дисидентів в окремих союзових республіках.

Пішучи про „відзначування 50-річчя Советського Союзу“, Г. Стреттен підкреслює розбіжності між советською теорією і практикою. „Ледве чи знайдеться у північній гемисфері країна, у якій соціальні протиріччя були б такі наглядні... Але у кінцевій аналізі ключовим фактором є б, з перену, структура советського су-

цільства як цілості, яке контролює „нового типу партія“ Леніна, притримуючись засад, які найкраще можна було б окреслити як „бюрократичний к о лектизм“. Брак свободи в СРСР — найбільше недомогання цієї багатонаціональної держави, і цей брак затемиює всі досягнення СРСР, без уваги на те, якими вони не є помітними й великими. Тепер, більше як за Хрущова, в СРСР „віють шораз холодніші вітри“. Автор сумнівається в тому, щоб при такій установі советського провладу, яка найкраще виявляється в розправі з Чехо-Словаччиною в 1968 році, будь-які контакти між советськими громадянами і населенням некоммуністичних країн могли вплинути на зміну советської політики. Це, за словами Г. Стреттена — „більше ніж дещо більше як побажання бажання. В СРСР за останніх 50 років не здійснено тих ідей, які були висловлені на прапорах революції 1917 року. „Ватківщина“ большевицької Жовтневої революції ще мусить привести у практику ідею свободи, яка була властива Французькій революції“.

м. с-ий

УКРАЇНСЬКИЙ РИМ — РОКУ БОЖОГО 1972-ГО

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ла такі твердження, як намагання побачити Блаженішого Верховного Архiepіскопа належної йому першорядної влади.

В обличчя цього українська сторона — ієрархія, священство і вірні УКЦеркви повинна бути наставлена на дальший конфлікт із ватиканською адміністрацією. Це й конфлікт і заперечування нам певних прав не є річчю новою. Мусимо при звичаї з цим жити і змагатися. Але не сміємо дати себе залкати. Йдеться про відповідальність по служу (дискусія у сфері правосуддя чи непослужу тут безпредметна!). Мусимо досі, що ватиканські адміністративні чинники діють впрозріз із нашими історичними правами, що ми здійснюємо лише те, що нам за духом і постановами Ватиканського Собору належить. Треба бути готовим на довший конфлікт, треба діяти розумно і відповідально, не піддаватися зневірі чи фальшивим підпештам, мовляв, наша справа програє.

В історії Вселенської Церкви не раз бували важкі юрисдикційні і політичні конфлікти. Не завжди ті, які стояли при кермі Церкви і в її імені говорили, мали рацію і заступали якраз святу справу. І не раз треба було жаліти не за одне потягнення керівників Церкви. Ми мусимо до цього нашого конфлікту також так підходити. Глибоко відчуваючи, що історична, дійсно канонічна (а не натягнена!) і моральна правда за нами та нашими слухачами прагненнями і маючи на оці часам передбачення знедоленості Церкви, ми повинні продовжувати свої змагання, переконувати людей доброї волі, а тих, що їм та-

кої волі бракує, ігнорувати. Ми повинні далі робити своє! Не звертаючись ні на право, ні на ліву, будемо витримувати у своїх слухачах змагання. Правда переможе, бо все те, що ми так заповідливо бережемо і за що боремось, то „Божа справа“, як казав наш Первобратарх.

А тим часом треба пам'ятати слова Верховного Архiepіскопа, які він виставив на відкритті V Архiepіскопського Синоду: „Наша Церква в загрозі, і нам треба діяти. Треба стати в лобовий похід всієї особисті по рохунок і всім розбіжностям ієрархії відносно помісності УКЦеркви, треба видобути з духовенства і мирян максимум одностайності і творчості, щоб втримати найперше стан посидання, а після начеркувати дальші наміри на майбутнє“. Ці слова гостро актуальні. Перед Владиками — учасниками Архiepіскопського Синоду, перед членами Постійного Синоду стоять майже нерозв'язні намічені завдання і справи. Конституція нашої Церкви треба прийняти, навіть якщо вона не буде визнана другою стороною. Багато речей можна перевернути в житті і без „визнання“. Згодом такі речі „визнаються“ де факто. Мирянам треба включитися в зусилля Владик і священства, скеровані на піднесення і розбудову нашого духовного життя. Навіть, як не всі ми у всьому згодні, однак нас усіх одне й найважливіше — добро, розвиток, існування і перетворення нашої Матері Церкви!

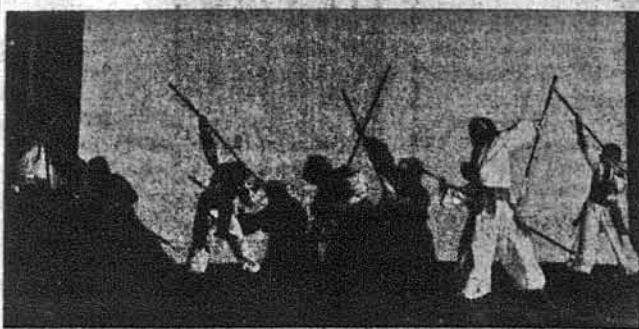
Так виглядають з римської перспективи наші церковні справи на початку 1973-го року, року дальших змагань і відважної служби своїй Церкві і народові.

Спілка Художників України відбула з'їзд

Київ. — 16-18 січня тут відбувся з'їзд мистців України, які входять до Спілки Художників України. Інформуючи про цей з'їзд, „Молодь України“ з 20 січня пише, що „українське радянське мистецтво розвивається за спільними законами радянського багатонаціонального мистецтва, як невід'ємна складова його частини“. З'їзд обрав правління та ревізійну комісію Спілки та схвалив „вітальні листи“ ЦК КПСР і ЦК КПУ України. На пленумі новообраного правління обрано президію, яку очолює В. З. Бородай. До президії ще увійшли: С. Ф. Пішків, О. П. Скобликова, М. Г. Вельський, Г. Н. Кальченко. У привітальному листі ЦК КП України для з'їзду партійні чинники висловлюють впевненість, що „художники республіки віддають весь свій талант, горіння своїх сердець справі партії і народу, створюють нові мистецькі полотна всіх видів і жанрів, в яких знайдуться яскраве відображення величчя успіхів багатонаціонального радянського народу в його боротьбі за торжество комунізму“. У доповіді мистців ЦК КП України, нібито рахує себе представником українського народу, немає ні одного слова про те, які обов'язки українських мистців перед їхнім власним українським народом і Україною.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Український Ансамбль Фольклорного Балету „Євшан“ у Саскатуні

Балетний Ансамбль „Євшан“ під час виступу

Місто Саскатун вже довгий час має нагоду насолоджуватися виступами широкої групи — Ансамблю Українського Фольклорного Балету „Євшан“. Ансамбль „Євшан“ засновано ще 1960 р. і від того часу він виступав у понад 100 концертах. Серед них були виступи перед королевою Єлизаветою в Оттаві, на світові слави виставі ЕКСПО-67 в Монреалі, де „Євшан“ репрезентував провінцію Саскачеван на Канадській Крайовій виставі в Торонто, на Українським Народним Фестивалі в Давніні, як також і на чисельних танцювальних фестивалях і концертах по провінції Саскачевану й Альберті.

Тому, що український народний танок знаменито надається до збереження подій і сцен у фольклорній формі, ансамбль „Євшан“, починаючи ще 1968 р. почав включати в репертуар фольклорні сцени на українські теми. В 1969 р. правдоподібно був першою українською танцювальною групою на північноамериканському континенті, яка приготувала і поставила повний фольклорний спектакль „Євшан Зілля“. Починаючи з того часу концерти „Євшану“ складаються майже виключно з фольклорних сцен, хореографію для яких творять самі молоді члени танцюристи ансамблю.

Щоб відзначити 10-річчя ансамблю „Євшан“ на концерті у „Тіжні“ у 100 річчя Т. Шевченка в Саскатуні, в 1961 році, Управа ансамблю в 1970 році, запросила високо оцінену в мистецтві музичну солістку-балерину і хореографку Дарію Никанорівну Снігурович з Вінніпегу, яка опрацювала хореографію „Ніч під Івана Купала“, і була мистецьким керівником цього фольклорного спектаклю, який, мабуть, також на цьому континенті уперше виставлено на сцені в Саскатуні, в квітні 1971 р., а відтак на Українським Народним Фестивалі в Давніні.

В додатку до концертної діяльності члени ансамблю „Євшан“ провадять танцювальну школу для дітей, в якій річно навчається від 200 до 300 учнів, багато з яких навіть не є українського походження. Ця програма успішно популяризує українські народні танки серед мешканців Саскатуну, і заразом запевнює ансамбль постійним допливом добре вишкolenих танцюристів. Для ознайомлення місцевої публіки з найновішими хореографічними творами в своїй репертуарі, „Євшан“

Ю. Ф.

Зріст торговельного дефіциту

Вашингтон. — За даними Департаменту торгівлі дефіцит у зовнішній торгівлі ЗСА переступив в 1972 р. суму в 61 млрд. доларів, тобто був понад 4 млрд. вищий, чим у 1971 році. Велику перевагу імпорту над експортом пояснюють девальвацією американського долара і покращенням господарської ситуації в ЗСА. За 1972 рік американський імпортовий дефіцит порівняно з минулим роком на 22 відс. (55,56 млрд. дол.), а експорт всього на 13 відс. (49,12 млрд. дол.). Кошти імпортованих товарів зросли на 7 відс., а кошти експортованих товарів на 3 відс., що вплинуло на некорисний для ЗСА баланс.

Канада планує контролю чужоземних інвестицій

Оттава. — Канадський уряд подав на розгляд Парламенту законопроект, який стосується стислішої контролю чужоземних інвестицій у канадській підприємств. Подібний законопроект був внесений в травні 1972 р., але Парламент не мав змоги його розглянути. Новий законопроект викладає гострішу контроль інвестицій в Канаді. Згідно з цим проектом має бути оформлена Агенція для розгляду чужоземних інвестицій, яка входить в систему Департаменту Індустрії, промислу та торгівлі і переводитиме дослідження великих інвестицій з-поза Канади. За інформацією міністра торгівлі А. Гіллієса, не йдеться тут про будь-яку акцію проти чужоземних інвестицій, а тільки про їхню контроль і про те, щоб забезпечити за наданням контролю господарського життя в Канаді.

СПОРТ

„Чорноморська Січ“ — Айріш - Американе 6:0

У ПІ вчорі футбольного турніру 19 січня ц. р. в залі Арморі Петерзону, „Ч. Січ“ розгромила ірландський клуб з Елизабета „сухим“ вислідом 6:0. Ок. 1.000 глядачів сприймали оплесками швидкі акції у кр. аїнських футболістів, які цим разом показали гру на вищому рівні і особливо часто й цілію стріляли по воротах суперників з усіх догінних позицій. Вже в 1-й половині „Січовики“ вели 3:0, що його здобули, двократно Петро Лича і Ренерей з подачі Фарміга. У І половині Михайло Фарміга підніс вислід до 4:0 і Ренерей з подачі Лича — 5:0. Останнього гола ввечора стрілив резервний воротар „Ч. Січ“ — Гільгерс, який в цих змаганнях виступав в ролі резервового футболіста. Склад „Ч. Січ“: Лісевич, Вільчак, Паньків, Каздоба, Лича, Фарміга, Ренерей Гільгерс. Показник таблиці гор. верхньої п'ятки учасників турніру Шейфера; після ІІ рунди:

1. „Фрайне“ Ф. К. 6:0 точок, 8:1 воріт; 2. Італійський С. К. 6:0 т., 7:3 вор.; 3. Ч. Січ 4:2 т., 8:1 вор.; 4. Возкурт Ф. К. 4:2 т., 6:1 вор.; 5. Молфетта С. К. 3:3 точок і 3:3 воріт.

Гаківка

„Чорноморська Січ“ — Юніон Г. К. 3:2
„Чорноморська Січ“ — Кінальон Г. К. 10:0

Обидві гаківкові дружини „Ч. Січ“ продовжують доминувати в обидвох лігах — Юніон Кавіті і Велі Скейтерс, 16-го січня ц. р. „Ч. Січ“ в чергових мистецьких змаганнях з гаківковим клубом Юніон здобула перемогу 3:2. До цих змагань наша дружина виступила без контужених: Соловей і Оліяніна та Залізка, який саме виступав в Збірній ліги. Ведення 1:0 для „Ч. Січ“ здобув Кох з подачі Суворича з І періоду, в ІІ періоді гості апририли 1:1, але це перед закінченням пері-

оду Марко Будний здобув ведення 2:1 з подачі Квіна. Емоційним виявився ІІІ період. Вдруге в цих змаганнях гості виборили вирішальний 2:2 і виглядало, що українські гаківкарі втраять цим разом цінну точку. Сумніви на радість симпатиків „Ч. Січ“ змінив Данило Кох, який своїм другим голом ввечора встановив остаточно переможний вислід 3:2.

18-го січня „Ч. Січ“ і відбула свої мистецькі змагання у Лізі Велі Скейтерс, що відбулися на арені Дж. Ф. Кеннеді з клубом Кінальон. Як і можна було сподіватися „Січовики“ знову володіли ініціативою і у висліді здобули високу, двоцифрову перемогу 10:0. Голи для „Ч. Січ“ стріляли: У І періоді: Семанішні з подачі Будного, Р. Семенюк від Будного і Кох з подачі Квіна, У ІІ періоді: Суворич з власної акції, Семанішні від Фегера, Квін від Вуніна, Квін від Будного і Дайман з власної акції. У ІІІ періоді: Фегер від Залізка і Суворич з власної акції завершив вислід 10:0.

Зимові сходишки активу

Лещатарської ланки „Ч. Січ“ і зимові сходишки лещатарської ланки „Ч. Січ“ відбулися у домі Т-на у вчорішній вечір 30 січня ц. р. Згідно з програмою провідника ланки — Іж. Ярослава Ткача, на цих сходишках, після нарад і показу вижання лещатарського вижару буде висвітлений цікавий лещатарський фільм.

Відбиванка

Після короткої перерви розпочалися дальші мистецькі гри Жіночої Відбиванкової Ліги Нью Джерсі. 17-го січня ц. р. „Ч. Січ“ ІІ відбула свою календарну зустріч з сильною дружиною Лівінгстону, яка зазналася поразкою наших спортсменів 3:0 сетів. До цих змагань наша дружина виступила в такому складі: Пасілавська, Голіньська, Чайківська, Васильяк, Л. Напора, Ткач, Потєжна, Клімашак. О. Твардовський

Міжнародний шаховий турнір в Сан Антоніо

Після шахового матчу Фішер - Спасскі найважливішою шаховою „Імпрезою“ на терені Америки був Міжнародний Турнір в Сан Антоніо (Тексас), що тривав від 18 листопада до 14 грудня 1972 року.

У ньому взяли участь 16 визначних шахістів світа, в тому 4 американців, трьох зі Советського Союзу та 9 з інших країн світу, по одному. Першим місцем поділялись: мадьярський чемпіон Л. Портіш і двоє москалів, а саме: Т. Петросян (світовий чемпіон 1963-1969) і дуже молодий, бо лиш 20-літній Анастолій Карпов. Кожен із них здобув по 10 і пів точок.

Цей турнір саме цікавий з огляду на советських учасників. Советські шахові кола не можуть пережити того, що Фішер відірвався від Спасского шахового мистецтва світа, котре вони держали чверть століття. Тому на цей турнір до Сан Антоніо не вислали Спасского, хоча він був запрошений, лише молодого 20-літнього А. Карпова, щоб зникнув до міжнародних турнірів і щоб зумів

ТАРЗАН, Ч. 6877. Тарзан розглядає груди золота

У, ах, у-у, ах-ах? У, ах, друже Ах-Ю! Поки ви візьмете мене до місця, де ви їх знаходите, я спробую з'ясувати вам, чому одна золота грудка має велику вартість!

„ВЕСЕЛОЮЗНИЙ ЖУРНАЛ“ У КИВІ

„Управління системи машини“ — так зветься новий журнал в Україні, що його, як „веселоюзний“, почав видавати Київський Інститут кібернетики АН УССР. Журнал буде виходити двічі на місяць. Московські „Ізвестія“ з 21 січня не повідомляють, якого мовою виходить журнал, але з дописки про „веселоюзний науково-виробничий журнал“ напрошується зробити висновок, що російською.

HELP WANTED MALE

SET UP MAN
W and S, AB and AC machines. Overtime, holidays, paid vacations. Start before Feb. 1st, get 1 week vacation this summer. Blue Cross, Blue Shield and group insurance. (201) 694-1237. TECH TOOL & MACHINE CO. Lincoln Park, N.J.

BLOW MOLDING MACHINE OPERATOR
Must be mechanically inclined, willing to work rotating shift with starting rate \$3.29 per hr. Exp. with other plastic machinery helpful. Co. paid training program. Benefits incl. excellent working conditions, shift differential, paid holidays and vacation, insurance benefits, excellent job security. Apply in person.
OWENS ILLINOIS INC.
2900 Woodbridge Avenue
Eaton, N.J.
An equal opportunity employer

MAINTENANCE ENGINEER

Mechanical or electrical with 2 to 4 years plant operation experience. For direct supervision of maintenance and project engineering. Send resume or call for appointment. Peterson & Dept. (201) 852-1100 Cook Oil and Chemical Division
RETCHNOLD CHEMICAL INC.
P.O. Box 31, Hackensack, N.J.
Equal Opportunity Employer M/F

С ПРАЦІ ДЛЯ ОПЕРАТОРА МАШИН ДО ДРУЖУВАННЯ
Навчимо особу з добрими механічними здібностями або з деяким досвідом. Навчатися підставової англ. мови.
Тел. Miss L. SIEVO
656-6742, між 9-5 год.

Різне

В НЬЮ-ОРК-СЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ТЕПЕР ФОРМУЮТЬСЯ КЛАСИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.

Низькі ціни курсів: денні, вечірні і в суботи. Науки на 2-9 год. на тиждень. Всі посми — від підставової до завантажених — відкриті для кожного, хто хоче вчитися.

Щоб записатися на курс в Університет — телефонуйте тепер:

698-3931
або пишть:
THE AMERICAN LANGUAGE INSTITUTE
1 Washington Square North
New York, N.Y. 10003

ЦІНІ ОГЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за культурні імпреси (академії, посмертні згадки, роздуми, події) — \$2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення (заяви, фестивалі, пікніки, бенкети, банки, продаж домі і т. д.) — \$3.00
ОГЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціль сторінка) по — \$3.00
за інч за кожного рода оголошення.
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту — \$4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти — \$6.50
ОГЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-Ої ГОДИНИ ДНЯ.

НОВІДОМЛЮЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які доводять за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирішені попередні рахунки.

Різне

УКРАЇНСЬКЕ ВИСЛЮКОВЕ БЮРО
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: (212) 476-7430
ВИСЛАС ПАЧКИ з ОДЯГОМ І ХАРЧАМИ з УКРАЇНИ до СРСР. Максимум на складі все потрібне до вислати. Послано також ГУБЛЕВІ ПЕРТІФІКАТИ (приміщення ПАЧКИ до ПОЛІЦІЇ (також кимали речі). Урід. години: від понед. до суботи 8:30 — 6:00 веч. В неділю від 10 до 2 по пол.

ПОТРІБНО

ЖІНКИ ДО ПРАЦІ в ланчонеті, в Дітраті Ситі. 8 годин денно. Платня за згодою. Тел. (201) 434-9347 (в суботу і неділю закрито).

ДО ВІНАЙМУ КРАМНИЦІ в ПЛАСТОВИМУ ДОМІ при 9-й вул. (2-й етаж) в Нью-Йорку, Н. Й. Дзвонити на тел. SP 7-7826 між 12-3 год. по пол. Адміністрація

ДО ВІНАЙМУ 3 (три) кімн. Мешкання в добрій ділянці Vailsburg — Ньюарк, Н. Дж. Тел. по 7 год. веч.: 399-7773

Real Estate
ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ ВУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до УКРАЇНСЬКОГО ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO. 98 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-8400

ВОТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Theodore WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
125 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GR 6-4457
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каліція до уникну ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2568

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE
3862 Boston Rd.
NEW YORK, N.Y. 10469
Tel.: 863-2475
Директор ІОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує плануванням похоронів в каліції, пологів в кожній районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

КОВАЛЬЧИН FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в штейт NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх. Обслуговує чесна й байкрада. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і вночі.
WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
Jersey City, N.J. 07302
HEnderson 4-5131

Урурці кажуть нам, що ти приходиш з великого світу і від великих та мудрих людей, яких ми ніколи не бачимо! Хочемо навчитися всіх тих річей, що їх ти знаєш!